

I disse Andragender, der ere enslydende, bemærkes, at, da de Sogne, der dannes af isolerede Smaasøer her i Riget, kun udgjøre 29, nemlig Dursø, Seirø, Agerø, Dmø, Nyord, Bogø, Fejø, Femø, Aftø, Baagø, Turø, Drejø, Strynø, Lyø, Avernato, Hirtsholmene, Væso, Gjel, Segindø, Egholm (Kjær Herred), Fur, Anholt, Linsø, Alrø, Endelave, Hjarnø, Venø, Jansø og Mansø, da de lige med det øvrige Land maa betale Skatter saa vel til Staten som til Amtet uden at kunne i fuldt Maal nyde de offentlige Goder, — saaledes ville f. Ex. de i Epidemiløben foreslaaede Sygehuse og Sygepleierster ikke komme dem til Nytte —, da Dernes Beboere, der ved sidste Folketælling udgjorde henholdsvis 763, 341, 304, 1364, 1390, 228 og 736, under almindelige Forhold maa formedelst Dernes Afsondretthed bære ganske særlige Omkostninger for at opnaa Lægehjælp, og da det ikke tør antages, at Amtets Midler ville blive belastede for saadanne smaa Ders Skyld, andrages der om, at Staten alene vil bekoste Opførelsen og Udstyrelsen af et Sygehus paa hver af Derne med Bolig for en oplært Sygepleierster, hvis Løn udredes af Statskassen.

Da den Sag, Andragendet omhandler, vil finde sin Afgjørelse ved Behandling af Lovforslag om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse, gjør Udvalget ingen Indstilling.

79. Fra Husmand Andreas Frandsen af Astrup Mark om at erholde et Tilgodehavende i suspenderet Herredsfoged Wøldikes Bo. (Indbragt den 7de Februar 1885 af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds, S. Pedersen).

Andrageren oplyser, at han, efter at have tjent Herredsfoged Wøldike i Bælum som Rudst i 2 Aar, atter blev fæstet til at tjene ham fra 1ste Mai 1883 til 1ste Mai 1884 for en Løn af 220 Kr. Kort efter blev Herredsfogden suspenderet, og hans Bo taget under Konkursbehandling, efter at han kort forinden paa givne Anledning havde udtalt til Andrageren, at denne vilde have Fortrinsret i Boet for Løn i eet Aar og Kostpenge i 8 Uger. Han indgav derfor Anmeldelse om sin Fordring i Boet, men erfarede da, at denne paa Grund af Statskassens Fortrinsret var aldeles værdiløs. Da han forinden Konkursen havde modtaget paa sin Løn ialt 31 Kr., dels kontant dels i Varer, ansøgte han Finantsministeriet om at erholde sit Tilgodehavende i Boet, men modtog det Svar, at man ikke saa sig i Stand til at fravige sin Fortrinsret. Andrageren, der bestandig har maattet leve af, hvad han kunde fortjene ved sit Arbejde, er ved Opførelsen af sin Tjeneste, og da han ikke har kunnet erholde noget af sin tilgodehavende Løn, kommen i stor Forlegenhed og har maattet paadrage sig en trykkende Gjæld for at kunne underholde sig og Familie. Da han ikke ser nogen Udvei til at komme ud af den, henvender han sig derfor til Folkethinget med Ansøgning om, at det vil tage sig af hans Sag og virke hen til, at han faaer sit Tilgodehavende i Wøldikes Bo, som han opgiver til Restløn for eet Aar 189 Kr. og Kostpenge i 8 Uger à 66 Ø. pr. Dag, 39 Kr. 60 Ø., i Alt 228 Kr. 60 Ø.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

80. Fra 6 Baadførere i Deiret og Bjødstrup pr. Rønde om Understøttelse til Opførelse af 2 Landingsbroer. (Indbragt den 7de Februar 1885 af Folkethingsmanden for Randers Amts 5te Valgkreds, Th. Christensen).

Følge Andragendet ønskes tvende Landingsbroer af Sten ved Udsifningsstederne, Skjødshoved og Bjødstrup Strand, der antages at ville koste ca. 10,000 Kr. Der haves nu Broer af Tømmer, som imidlertid ere meget ufuldstændige, og som Storm og Is ofte enten helt har ødelagt eller dog opredet en Del af. Andragerne, der ere Smaaafarersfolk med mange Børn, savne den fornødne Kapital til at bygge Broer af Sten, uagtet Trangen til dem er meget stor, og uden Hjælp fra Staten maa de derfor opgive Sagen. Deres Erhverv bestaar i at føre Kornvarer og andre Produkter til Aarhus; Udsifningsstederne ere derfor af stor Vigtighed for hele Egnen, og deres Nedlæggelse vilde skade den